

Nr 194.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående ändrad lydelse av §§ 41, 69, 70 och 76 i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet, §§ 8, 67, 68 och 77 i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse i stad, § 48 i förordningen den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm samt §§ 11 och 50 i förordningen den 21 mars 1862 om landsting; given Stockholms slott den 12 mars 1918.

Under åberopande av bifogade utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

- a) lag angående ändrad lydelse av §§ 41, 69, 70 och 76 i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet;
- b) lag angående ändrad lydelse av §§ 8, 67, 68 och 77 i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse i stad;
- c) lag angående ändrad lydelse av § 48 i förordningen den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm; samt
- d) lag angående ändrad lydelse av §§ 11 och 50 i förordningen den 21 mars 1862 om landsting.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Schotte.

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av §§ 41, 69, 70 och 76 i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet.

Härigenom förordnas, att §§ 41, 69, 70 och 76 i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 41.

Nedannämnda personer må, med hänsikt till deras ämbets- eller tjänstemannaställning, icke vara ledamöter i kommunalnämnd, nämligen: landshövding, domhavande eller allmän åklagare i orten eller av kommunen tillsatt och avlönad tjänsteman eller betjänt, som i och för sin befattning är inför nämnden redovisning skyldig.

Andra — — — — — emottaga.

§ 69.

Den — — — — — godkännas.
Kommunalnämnden äger att hos Konungens befallningshavande göra framställning om rättelse av debiterings- och uppbördslängden på den grund, att debitering underlätits eller skett till för lågt belopp; skolande sådan framställning, för att upptagas till prövning, till Konungens befallningshavande inkomma inom ett år efter den dag, då kommunalstämman slutligen granskat längden.

§ 70.

Efter uppbördsstämman upprättar kommunalnämnden för varje valdistrikt dels avskrivningslängd, upptagande dem, för vilka kommunalstämman beviljat avskrivning, med angivande tillika av avskrivningsorsaken, dels ock restlängd å övriga skattskyldiga, som vid stämman ej guldit sina kommunalutskylder. Dessa längder skola, restlängden

i två exemplar, inom två månader efter uppbördsstämman avslutande överlämnas till utmätningsmannen i orten; och åligger honom att i vederbörlig ordning indriva och till nämnden redovisa de resterande utskylderna. Samtidigt med överlämnandet av restlängden till utmätningsmannen skall nämnden härom till Konungens befallningshavande insända skriftlig anmälan med uppgift å restlängdens slutsumma.

Vid indrivandet av de resterande utskylderna äger utmätningsmannen att såsom uppbördsprovision jämväl uttaga hos den restskyldige tre procent av det resterande beloppet.

§ 76.

Gå — — — — — förbjuda.

Grundas — — — — — förordna.

Om Konungens befallningshavande vid prövning av anförda besvär över kommunalstämmans beslut i fråga om framställd anmärkning mot debiterings- och uppbördslängden eller på framställning av kommunalnämnden finner, att debitering underlåtits eller ej skett till riktigt belopp, äger Konungens befallningshavande, efter vederbörandes hörande, vidtaga erforderlig rättelse i debiteringen. Jämväl må, om någon av Konungens befallningshavande befrias från honom i debiterings- och uppbördslängden påförda kommunalutskylder på den grund, att annan person bort uppföras till utgörande av desamma, Konungens befallningshavande, efter vederbörandes hörande, överflytta skattskyldigheten på denne.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av §§ 8, 67, 68 och 77 i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse i stad.

Häri genom förordnas, att §§ 8, 67, 68 och 77 i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse i stad skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 8.

Vid — — — — — beslutanderätt.
 I — — — — — fråga.
 I — — — — — angelägenheter.
 Om val av landstingsmän samt av nämndemän är särskilt stadgat.

§ 67.

Anmärkning — — — — — utslag.
 Om efter gjord anmärkning någon befrias från honom i debiterings- och uppbördslängden påförda stadsutskylder på den grund, att annan person bort uppföras till utgörande av desamma, må magistraten, efter vederbörandes hörande, överflytta skattskyldigheten på denne.

§ 68.

Den — — — — — godkännas.
 Drätselkammaren ävensom magistraten äga att hos Konungens befallningshavande göra framställning om rättelse av debiterings- och uppbördslängden på den grund, att debitering underlåtits eller skett till för lågt belopp; skolande sådan framställning, för att upptagas till prövning, till Konungens befallningshavande inkomma inom ett år efter kungörande, som i § 66 sägs.

§ 77.

Gå — — — — — förbjuder.
Grundas — — — — — förordna.

Om Konungens befallningshavande vid prövning av anförda besvär över magistratens beslut i fråga om framställd anmärkning mot debiterings- och uppbördslängden eller på framställning av drätselkammaren eller magistraten finner, att debitering underlätits eller ej skett till riktigt belopp, äger Konungens befallningshavande, efter vederbörandes hörande, vidtaga erforderlig rättelse i debiteringen. Jämväl må, om någon av Konungens befallningshavande befrias från honom i debiterings- och uppbördslängden påförda stadsutskylder på den grund, att annan person bort uppföras till utgörande av desamma, Konungens befallningshavande, efter vederbörandes hörande, överflytta skattskyldigheten på denne.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Förslag

till

L a g

angående ändrad lydelse av § 48 i förordningen den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm.

Häri genom förordnas, att § 48 i förordningen den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm skall erhålla följande ändrade lydelse:

Var — — — — — erlagt.

Drättselnämnden ävensom kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden äga att hos överståthållarämbetet göra framställning om rättelse av debiteringen på den grund, att debitering underlåtits eller skett till för lågt belopp; skolandet sådan framställning, för att upptagas till prövning, till överståthållarämbetet inkomma inom ett år efter den dag, då debetsedlarna enligt utfärdad kungörelse fått av de skattskyldiga avhämtas.

Om överståthållarämbetet vid prövning av anförda besvär över debitering eller på framställning av drättselnämnden eller kamreraren vid ämbetets avdelning för uppbördsärenden finner, att debitering underlåtits eller ej skett till riktigt belopp, äger överståthållarämbetet, efter vederbörandes hörande, vidtaga erforderlig rättelse i debiteringen. Jämväl må, om någon av överståthållarämbetet befrias från honom påförda stadsutskylder på den grund, att annan person bort uppföras till utgörande av desamma, överståthållarämbetet, efter vederbörandes hörande, överflytta skattskyldigheten på denne.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Förslag

till

L a g

angående ändrad lydelse av §§ 11 och 50 i förordningen den 21 mars 1862 om landsting.

Häri genom förordnas, att §§ 11 och 50 i förordningen den 21 mars 1862 om landsting skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 11.

Nedannämnda personer må, med hänsikt till deras ämbets- eller tjänstemannaställning, icke vara landstingsmän, nämligen: landshövding, landssekreterare, landskamrerare och allmän åklagare samt landstingets egna tjänstemän och betjänte.

§ 50.

Genom Konungens befallningshavande skall senast den 15 februari till landstingets ordförande överlämnas av landskontoret för nästföregående år upprättad fullständig redovisning över länets uppbörd av landstingsmedlen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Utdrag ur protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 mars 1918.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
 Statsråden PETERSSON,
                   SCHOTTE,
                   PETRÉN,
                   NILSON,
                   LÖFGREN,
                   friherre PALMSTIERNA,
                   RYDÉN,
                   UNDÉN,
                   THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Schotte anförde:

I. Rätt att vidtaga rättelse i debitering av kommunalutskylder.

Hos Kungl. Maj:t har överståthållarämbetet i skrivelse den 24 augusti 1917 gjort framställning om ändring av gällande kommunallagstiftning i visst avseende.

Sedan livförsäkringsbolaget Kronan blivit för år 1914 påfört kommunalutskylder för fastigheten nr 5 i kvarteret Edelman större i Stockholm med 1,561 kronor 15 öre, har överståthållarämbetet på anförda besvär i resolution den 5 juni 1915 yttrat att, enär, enligt vad upplyst blivit, A. Alexanderson å exekutiv auktion i februari månad år 1914 inköpt och den 19 därpå följande mars tillträtt här ifrågavarande fastighet samt vid dessa förhållanden och med tillämpning av §§ 2 och 40 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm, Alexanderson men icke

livförsäkringsbolaget bort för samma år påföras kommunalutskylder för fastigheten, prövade överståthållarämbetet lagligt undanröja den överklagade debiteringen samt förordna, att utskylderna skulle påföras Alexanderson.

Kammarrätten, där Alexanderson anförde besvär, fann enligt utslag den 6 juli 1916 icke skäl att göra ändring i överståthållarämbetets resolution.

Regeringsrätten, varest Alexandersson fullföljde talan, har enligt utslag den 2 februari 1917, enär vid den enligt § 45 förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm verkställda debiteringen av kommunalutskylder för år 1914 de å ifrågavarande fastighet belöpande utskylder icke debiterats Alexanderson samt dessa utskylder icke lagligen kunnat därefter påföras honom, funnit skäligt att med bifall till de av Alexanderson anförda besvären befria honom från utgörande av nämnda utskylder.

I sin, nyss omförmälda skrivelse har överståthållarämbetet anført, att av det refererade utslaget framginge, att myndighet, hos vilken besvär över oriktig debitering av kommunalutskylder anföras, författningsenligt icke äger att vid bifall till besvären överflytta utskylderna på annan person, som finnes hava bort påföras desamma. Då detta syntes överståthållarämbetet innebära ett missförhållande, som kunde medföra rätt avsevärda förluster i skatt för kommunen, hade ämbetet ansett sig böra hos Kungl. Maj:t framhålla önskvärdheten av att en ändring i förevarande hänseende komme till stånd. Ifrågavarande missförhållande vore så mycket större som, då frågan gällde fastställandet av den kommunala skattskyldigheten för fastighet, misstag åtminstone i Stockholm icke kunde undvikas. Debiteringen av kommunalutskylder och i samband därmed fastställandet av berörda skattskyldighet ägde nämligen därstädes rum i början av året efter det, å vilket utskylderna belöpte, och skulle därvid utskylder för fastighet enligt av regeringsrätten meddelade beslut påföras den, som vid nästföregående års utgång var ägare till fastigheten. Debiteringsförrättaren hade vid denna tidpunkt genom föregående års mantalslängder uppgift å fastighetsägarna vid samma års början, men saknade varje officiell kännedom om därefter inträffade förändringar i äganderätten. Sådan erhöles av honom först ett par månader efter debiteringens avslutande, då mantalslängden för det nya året till honom överlämnades. Den av överståthållarämbetet anmärkta olägenheten syntes lämpligen kunna undanröjas därigenom, att åt myndighet, hos vilken klagan över oriktig debitering av kommunalutskylder skulle föras, medgäves rätt att i förekommande fall överflytta

Överståt-
hållar-
ämbetet.

utskylderna å rätt person, liksom kammarrätten, jämlikt 59 § i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, ägde överflytta taxering, då sådan påförts orätt person.

Kammarrätten.

I avgivet utlåtande den 22 november 1917 har kammarrätten anført, att enligt dess mening det av överståthållarämbetet anmärkta missförhållandet borde undanröjas på det sätt ämbetet föreslagit.

Gällande lagstiftning.

Det av överståthållarämbetet påpekade missförhållandet torde vara av den allvarliga beskaffenhet, att åtgärder snarast böra vidtagas för att få detsamma avlägsnat på sätt överståthållarämbetet ifrågasatt. Men det synes, som om åtgärderna icke böra inskränkas till att åvägabringa en bättre ordning i förevarande avseende allenast inom Stockholms stad. Motsvarande åtgärder torde böra vidtagas även beträffande övriga kommuner inom riket. Att behovet av gällande lagstiftnings fullständigande i angivna hänseende torde i samma grad föreligga även för kommunerna utom Stockholms stad lärer framgå av följande redogörelse för gällande lagstiftning på hithörande område.

Den lagstiftning, varom här är fråga, innefattas i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet, förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse i stad och förordningen den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm.

Förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet.

Sedan utgifts- och inkomstförslagen inom kommunen blivit av kommunalstämman fastställda, skola de överlämnas till kommunalnämnden, som därefter ombesörjer upprättande av ordentlig debiterings- och uppbördslängd (§ 63). Denna längd, uppgjord enligt fastställt formulär, skall, bland annat, upptaga varje skattskyldig till namn och bostad, antalet av de hos honom mantalsskrivna personer, taxeringsvärdet å fast egendom, särskilt å varje slag därav, beräknade inkomsten av varje särskilt slag av fastighet samt av kapital och arbete ävensom beloppet av den skattskyldige i förhållande till sådan inkomst eller efter annan grund påförda kommunalutskylder (§ 64).

Debiterings- och uppbördslängden skall tillställas kommunalstämmans ordförande, vilken genom kungörelse, som uppläses från predikstolen i församlingens kyrka, giver tillkänna, att längden å angiven ort hålles

för granskning tillgänglig under fjorton dagar, räknade från dagen för kungörelsens avkunnande; börande efter förloppet av dessa fjorton dagar kommunalstämma hållas, ovillkorligen inom utgången av december månad, och å densamma längden företagas till justering samt en var skattskyldig lämnas tillfälle att mot längden göra de anmärkningar, till vilka han funnit fog (§ 65).

Kommunalstämman åligger att över de anmärkningar, som då mot längden framställas, genast besluta och i längderna låta införa därvid godkända ändringar, varefter längden återlämnas till kommunalnämnden, vilken det åligger att utfärda behöriga debetsedlar och tillställa de skattskyldiga dessa inom utgången av nästföljande januari månad (§ 66).

Enligt praxis må kommunalstämma ej i annan ordning ändra upprättad debiterings- och uppbördslängd.

Den bland kommunens till utskyld förpliktade medlemmar, som försummat att i härovan angiven ordning framställa anmärkning mot längden, i vad honom rör, må ej vidare däröver föra klagan. Har han framställt anmärkning, men den ej blivit godkänd, äger han däremot anföra besvär i den ordning § 75 stadgar (§ 69).

Enligt praxis synes längden i allmänhet anses i kommunalt beskattningsavseende bindande emot kommunen, även om person, som bort där uppföras såsom skattskyldig, icke blivit där uppförd eller som, om han uppförts, blivit upptagen lägre än vederbort.

Medlem av kommunen, som åt kommunalstämmans beslut uti kommunens gemensamma angelägenheter ej nöjes, äger rätt att under vissa förutsättningar däruti söka rättelse genom besvär, vilka böra till Konungens befallningshavande ingivas inom trettio dagar efter det tillkännagivande om verkställd justering av det över beslutet förda protokoll enligt § 23 ägt rum. (§ 75.)

Grundas besvären därpå, att klagandens enskilda rätt blivit genom beslutet kränkt, och varda besvären godkända, gäller rättelsen till förmån för den som klagade (§ 76).

I Konungens befallningshavandes utslag må, där ej för vissa frågor annan ordning uttryckligen är stadgad, ändring sökas hos Kungl. Maj:t senast före klockan tolv å trettionde dagen efter delfäendet. (§ 77.)

Förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse i stad.

Sedan magistraten vidtagit de förändringar i utgifts- och inkomstförslagen för staden, vartill allmänna rådstugans eller stadsfullmäktiges beslut föranleda, låter magistraten upprätta vederbörlig debiterings- och uppbördslängd (§ 63).

I § 64 meddelas bestämmelser om debiterings- och uppbördslängdens innehåll, i huvudsak lika lydande med de i § 64 förordningen om kommunalstyrelse på landet meddelade.

Sedan debiterings- och uppbördslängden blivit upprättad, låter magistraten, genom offentligt anslag och i vederbörliga tidningar, kungöra, att längden under fjorton dagar finnes på rådhuset eller annat offentligt ställe att tillgå, på det att de skattskyldiga må kunna därav taga kännedom (§ 66).

Anmärkning mot längden skall, under loppet av den i § 66 utsatta tid, ingivas till magistraten, som har att över framställd anmärkning meddela utslag (§ 67).

Den bland stadens till stadsutskyld förpliktade medlemmar, som försummat att, inom den i § 66 bestämda tid, hos magistraten anmäla anmärkning mot debiterings- och uppbördslängden, i vad den honom rör, äger vidare ej rätt att däröver föra klagan. Har han framställt sådan anmärkning, men den ej blivit godkänd, må han däremot anföra besvär i den ordning § 76 stadgar (§ 68).

Efter det debiterings- och uppbördslängden i ovan stadgad ordning blivit slutligen granskad, utfärdar drätselkammaren debetsedlar och verkställer uppbörd på den tid, varje stad kan finna för sig lämplig (§ 69).

Medlem av stadskommun, som åt allmänna rådstugans eller stadsfullmäktiges beslut uti stadens gemensamma angelägenheter ej nöjes, äger rätt att under vissa förutsättningar däruti söka rättelse genom besvär, vilka böra till Konungens befallningshavande ingivas inom tjugu dagar efter det klaganden av beslutet erhöill del. Klaganden skall anses hava av beslutet erhöillit del den dag, då det i föreskriven ordning offentliggjordes (§ 76).

§ 77 innehåller i sak detsamma som § 76 förordningen om kommunalstyrelse på landet och § 78 motsvarar § 77 i nämnda förordning.

*Förordningen den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i
Stockholm.*

Sedan utgifts- och inkomststat blivit av stadsfullmäktige fastställd samt uttaxering av vissa belopp för särskilda behov beslutats, giva stadsfullmäktige överståthållarämbetet del därav, varefter bemälda ämbete låter genom kronuppbördsverket förrätta debiteringen enligt senaste bevillningstaxeringslängd (§ 45).

En var, som förmenar sig vara till befrielse från eller nedsättning i påförda stadsutskylder berättigad, äger att i debiteringen söka ändring

hos överståthållarämbetet genom besvär, vilka före klockan tolv å sextionde dagen ifrån den, då enligt utfärdad kungörelse debetsedeln fått av honom avhämtas, böra till bemälda ämbetes kansli ingivas (§ 48).

Om besvär över överståthållarämbetets utslag i fråga, som avses i § 48, stadgas i § 7 av det för Stockholms stad gällande uppboordsreglemente den 23 juli 1908.

Med avseende å samtliga kommunallagarnas tillämpning gäller, att praxis gått i den riktning, att då debiteringslängden visat sig behöva ändras med anledning därav, att den bevillningstaxering, som legat till grund för densamma, blivit ändrad eller upphävd, sådan ändring medgivits, fastän det i kommunallagarna stadgade förfaringssätt för ändringsvinnande icke blivit iakttaget. En person, som efter besvär fått sin taxering inom kommunen upphävd eller nedsatt, har ansetts berättigad att utan vidare erhålla motsvarande eftergift i sin på taxeringen grundade kommunala skattskyldighet. Departements-
chefen.

Däremot har, såsom av det redan anförda läres framgå, praxis, med hänsyn därtill att uttryckliga lagbestämmelser om medgivande av dylik befogenhet saknas, underkänt myndigheternas befogenhet att vid prövning av besvär däröver, att någon påförts kommunalutskylder, som rätteligen skolat påföras en annan, besluta om skattskyldighetens överflyttande på den sistnämnda. Följden härav måste i många fall bliva den för rättskänslan sårande och för kommunen förlustbringande, att personer till ett större eller mindre antal kunna på grund av omständigheter, som ofta icke kunna förebyggas, undgå att till täckande av kommunens behov lämna det bidrag, som rätteligen borde av dem utkrävas. Det synes vara nödvändigt, att genom uttryckliga bestämmelser i lagstiftningen ett sådant missförhållande undanröjes. Jag har med hänsyn härtill och med föranledande av den av överståthållarämbetet i ärendet gjorda framställningen låtit utarbeta förslag till vissa tilläggsbestämmelser, avsedda att inrymmas i de tre kommunallagarna och äsyftande att tillerkänna vederbörande myndigheter, som hava att pröva besvär över debitering av kommunalutskylder, rätt att vidtaga rättelser i debiteringen i viss vidsträcktare omfattning än lagstiftningen i sin nuvarande avfattning uttryckligen medgiver. Vid de nya bestämmelsernas avfattning har hänsyn tagits till vad som på motsvarande område är stadgat i fråga om skattskyldighet till staten och som inrymmas i 59 § förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering. Det av mig framlagda förslaget går således något längre än vad överståthållarämbetet för sin del ifrågasatt.

II. Tillägg med anledning av ändring i 1 kap. 1 § rättegångsbalken.

På sätt framgår av statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för den 27 oktober 1916 framlade dåvarande chefen för justitiedepartementet nämnda dag förslag till lag om ändrad lydelse av 1 kap. 1 och 2 §§ rättegångsbalken, innefattande bestämmelser om sättet för val av nämndeman i stad, som lyder under landsrätt, och anförde departementschefen därvid, att de föreslagna stadgandena påkallade, att till § 8 i förordningen om kommunalstyrelse i stad gjordes ett tillägg, varigenom hänvisades till vad som vore särskilt stadgat om val av nämndemän. Sedan sagda förslag genom proposition förelagts 1917 års riksdag till antagande, tillkännagav riksdagen i skrivelse den 25 april 1917, att riksdagen, med förklarande att nämnda proposition icke kunnat i oförändrat skick av riksdagen godkännas, för sin del antagit förslag till lag om ändrad lydelse av 1 kap. 1 § rättegångsbalken. I enlighet med riksdagens beslut utfärdades sedermera lag i ämnet den 7 maj 1917. Jämväl den sålunda beslutade lagen påkallar tillägg till § 8 i förordningen om kommunalstyrelse i stad, och har jag i anledning därav låtit utarbeta erforderligt förslag till ändring av samma paragraf.

III. Ändringar med anledning av den nya fögderiförvaltningsorganisationen.

Förordningen
om kommunal-
styrelse på
landet.

I § 41 av förordningen om kommunalstyrelse på landet stadgas förbud för, bland andra tjänstemän, kronofogde och länsman att vara ledamöter i kommunalnämnd.

Sedan i och med genomförandet av den vid nästlidet års riksdag beslutade omorganisationen av fögderiförvaltningen kronofogdetjänsterna indragits, saknas anledning att för kronofogde bibehålla nämnda förbud. Detta bör däremot fortfarande gälla den tjänsteman, som i den nya organisationen motsvarar länsmannen, nämligen landsfiskalen, samt jämväl utsträckas till den nya tjänsteman, landsfogden, som övertagit vissa av kronofogdens bestyr, däribland åklagartalan i vissa brottmål. Då det är nyssnämnda båda tjänstemäns ställning såsom åklagare, som anses utgöra hinder för dem att vara ledamöter i kommunalnämnd, samt det för viss ort kan finnas annan, särskilt förordnad allmän åklagare, exempelvis i köping, för vilken tjänsteman torde böra gälla enahanda förbud, synes sådan ändring i ovan nämnda stadgande böra

böra vidtagas, att detsamma i nu förevarande avseende kommer att i allmänhet gälla för allmän åklagare i orten.

En bland förutsättningarna för den vid nästlidet års riksdag beslutade omorganisationen av fögderiförvaltningen utgjorde åstadkommande av en effektiv kontroll över landsfiskalernas verksamhet. Bestämmelser i sådant syfte hava ock i sammanhang med reformens genomförande meddelats i huvudsaklig överensstämmelse med vad i propositionen rörande omorganisationen i nämnda hänseende föreslagits.

Sålunda har i avseende å landsfiskalernas handhavande av på deras indrivning beroende kommunalutskylder m. m. genom § 2 i den s. k. restindrivningsförordningen den 14 december 1917 (sv. förf.-saml. nr 916) föreskrivits bland annat, att samtidigt med det framställning hos utmätningsman å landet sker om indrivning av vid uppbördsstämman restförda kommunalutskylder, vederbörande uppbördsman har att härom till Kungl. Maj:ts befallningshavande lämna skriftlig anmälan med uppgift om restlängdens slutsumma.

Häremot svarande bestämmelser torde böra inrymmas i § 70 av förordningen om kommunalstyrelse på landet, vilken innefattar föreskrifter rörande framställning om restindrivning.

De personer, som med hänsikt till sin ämbets- eller tjänstemannaställning icke må vara landstingsmän, äro jämlikt § 11 i förordningen den 21 mars 1862 om landsting bland andra kronofogde, länsman och allmän åklagare.

Förordningen
om landsting.

Av förut angivna skäl bör det sålunda stadgade förbudet nu, i stället för kronofogde och länsman, gälla landsfogde och landsfiskal. Då emellertid såväl landsfogden som landsfiskalen är allmän åklagare och förevarande stadgande redan inrymmer förbud för sådan åklagare att vara landstingsman, torde landsfogde och landsfiskal ej behöva särskilt omnämnas bland personer, vilka förbudet skall gälla.

Enligt § 50 i förordningen om landsting skall den 1 maj fullständig redovisning över uppbörden av landstingsmedlen till Kungl. Maj:ts befallningshavande avlämnas för att till landstingets ordförande insändas, varjämte de nämnda dag utestående rester skola på enahanda sätt inom den 1 september redovisas.

Denna redovisning har under fögderiförvaltningens hittillsvarande organisation tillgått sålunda, att kronofogdar och magistrater såsom uppbördsredogörare till länsstyrelsen insänt särskilda räkningar över lands-

tingsmedlen, nämligen dels en i sammanhang med avlämnandet av första balansrelationen före den 15 maj, omfattande närmast föregående tidrymd 1 maj—30 april, dels ock en omedelbart efter den 1 september, avseende redovisning för den 1 maj utestående rester, varefter dessa räkningar, med eller utan sammandragsräkning, av länsstyrelsen översänts till landstingets ordförande.

Efter den omläggning av länens uppbörds- och redovisningsväsende, som ägt rum i samband med fögderiförvaltningens omorganisation, kan nyss angivna redovisningsordning icke användas, enär kronofogdarnas bestyr såsom uppbördsredogörare icke i sin helhet överflyttats på landsfiskalerna. Dessa skola nämligen taga befattning med indrivningen och redovisningen av uppbörden för sina distrikt endast till den del, densamma efter uppbördens upphämtande genom postverket återstår ogulden, och redovisningen av uppbörden i dess helhet är numera i stället överflyttad på landskontoret såsom uppbördsredogörare för länet.

En ändring i formerna för redovisningen av landstingsmedlen är sålunda erforderlig. Vid övervägande av frågan, huru redovisningen lämpligen bör ordnas, har det synts mig, att landstingets intressen skulle bliva fullt tillgodosedda genom att landskontoret för kalenderår inom den 15 nästföljande februari avgiver fullständig räkning över länets hela uppbörd av landstingsmedel, avfattad i överensstämmelse med det genom kungörelsen den 21 december 1917 med föreskrifter angående medelsförvaltningen i länen för sådan räkning fastställda formulär.

Bestämmelsen, att redovisning skall lämnas den 1 maj, har tillkommit på en tid, då uppbördsåret löpte från och med den 1 maj ena året till samma dag nästföljande år. Sedan numera uppbördsåret sammanfaller med kalenderåret och uppbörden även sker under beskattningsåret, torde anledning saknas att bibehålla redovisningen den 1 maj för den förflutna tiden 1 maj—30 april. En sådan redovisning synes snarare vara till olägenhet vid upprättandet av landstingets räkenskaper, i det att dessa skola omfatta kalenderår samt en räkning för nämnda tidsperiod således icke direkt utan först efter sammanställning med räkningen för närmast föregående samma tidsperiod kan användas vid räkenskapens uppgörande. Icke heller läser landstinget hava behov av redogörelse inom den 1 september för den 1 maj utestående rester. Skulle landstinget för uppgörande av sin inkomst- och utgiftsstat anse sig behöva känna, i vad mån resterna influtit, kan underrättelse härom vida enklare vinnas genom att länsstyrelsen på framställning till landstinget utanordnar inestående tillgängliga medel eller lämnar uppgift om beloppet av sådana medel.

Några övergångsstadganden synas i förevarande fall icke vara av behovet påkallade.

Departementschefen uppläste härefter förslag till

a) lag angående ändrad lydelse av §§ 41, 69, 70 och 76 i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet;

b) lag angående ändrad lydelse av §§ 8, 67, 68 och 77 i förordningen den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse i stad;

c) lag angående ändrad lydelse av § 48 i förordningen den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm; samt

d) lag angående ändrad lydelse av §§ 11 och 50 i förordningen den 21 mars 1862 om landsting;

samt hemställde, att Kungl. Maj:t täcktes i proposition föreslå riksdagen att antaga de anmälda förslagen.

**Departements-
chefens
hemställan.**

Till denna av statsrådets övriga medlemmar biträdde hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle till riksdagen avlätas.

Ur protokollet:

Conr. Falkenberg.